

Parazit v naší mysli – toltécké učení

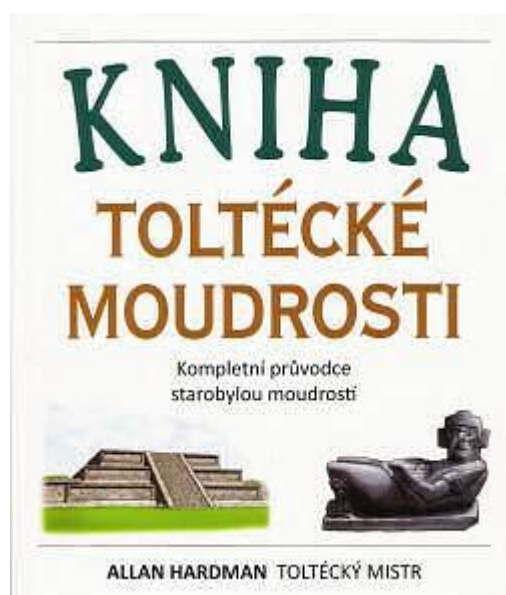
Toltécké učení nám říká, že lidé jsou nemocní proto, že v jejich mysli je parazit živící se negativními emocemi. A on se negativními emocemi nejen živí, ale dělá vše proto, aby člověk snil ve strachu a parazit tak měl spoustu potravy.

U většiny lidí má tento parazit na starosti jejich soustředný bod. Říká v rámci mysli lži, a člověk jim věří: „Musíš se kvůli ostatním lidem chovat dobře. Existuje jen omezená porce lásky a pozornosti a ty potřebuješ přežít. Musíš být hodný vyhovět druhým, aby sis zasloužil jejich lásku.“

Tento parazit se všechny své lži naučil v průběhu dětství a neustále je opakuje i v dospělé mysli. Tyto lži vytvářejí jediný soustředný bod, a ten zase produkuje strach, kterým se parazit živí. Parazit je živoucí sen sněný různými způsoby a na různých úrovních všemi lidmi.

Ve chvíli, kdy jsme se narodili do parazitního snu své rodiny, přejímali jsme postupně malé kousky tohoto parazita a vkládali je do své mysli. Ty kousky jsou jako semínka – názory a lži vycházejí ze strachu - a ta semínka vyklíčila v naší mysli. V průběhu času z nich vyrostl náš specifický osobitý parazit, který je s námi dosud. Parazit v lidské mysli vytváří negativní myšlenky a emoce, a člověku vysává osobní sílu a zbavuje jeho tělo vitality, je příčinou mnoha nemocí jak mysli, tak těla.

Mnozí lidé žijí marginální život a mají energii pouze na to, aby pracovali, jedli, spali a zase šli do práce. Jejich život bývá většinou málo radostný a nezbyvá jim energie na hru a tvořivou činnost. Nedostatek energie kompenzují povzbuzujícími prostředky jako kofein a sladkosti, nebo se snaží změnit špatnou náladu pomocí drog a alkoholu. A část života tráví aktivitami vyžadující minimum energie, například díváním se na televizi. Tito lidé nemají dostatek osobní síly a jejich život ovládá parazit, takže nemají ani dostatek energie ke změně nebo růstu. Jejich návyky je udržují v rutíně, která je bezpečná.

Proto je důležité ovládnout vědomí, abychom si dokázali uvědomit, jak tento parazit ovládá mysl, a z tohoto poznání pak znovu získat zpět svou osobní sílu. Na začátku je to velmi obtížné, protože parazit je na nadvládu navyklý a snáší jen velmi těžce, že by o svou moc přišel. Úkolem parazita je vést nás tak, abychom dodržovali pravidla, o nichž soudce ví, že je od nás společnost vyžaduje, což nám poskytne lásku a přijetí. Parazit ovládá naše chování pomocí strachu. Jakmile se pokusíme vytvořit si nové názory, především ty, které jsou založeny na lásce, parazit dostane strach. Ví, že v minulosti znamenal odpor vůči vnějšímu snu odmítnutí, postrkování nebo ještě něco horšího. A parazit učiní vše, co může, aby naši snahu o změnu osobního snu sabotoval. Má strach o naše bezpečí a celkově o náš život. Kdo mu to může mít za zlé? Parazit se učil velmi pilně a

přešel tvrdou školou. Pokud nás nemůže ovládat osobní parazit, existuje vždy velký parazit, živá bytost, která je snem o této planetě.

Ten našeho parazita naučil vše, co zná, a společně s ním nás udržuje ve stavu spánku. Všichni znají daná pravidla a připomínají nám, co se stane, když je porušíme. Dokážeme si představit nějakou jinou živou bytost mající takového parazita jakého mají lidé? Malý dub by záviděl velkému dubu a říkal by: „To není fér, že jsi tak velký. Jak je možné, že máš tak dobrou půdu a vyrostl jsi tady mezi skalami?“ A, nebo by si řekl velký dub: „Radši jsem neměl celé ty roky růst. Neměl bych zraňovat city malého dubu tím, že se mi tak dobře daří.“ Parazit nepromlouvá v mysli jelena, hlemýždě, stromů, ptáků, ryb, červů, mraků, větru, galaxii či deště. A neděje se to dokonce ani v našem těle.

Představme si, že by naše buňky měli starost, co si myslí jiné buňky, nebo že by si játra myslela, že by měla být něco víc než jen játra, aby udělala dojem na slinivku.

Jediná část světa, která se strachem sní, jsou lidé! Tento živoucí sen nazývaný parazit se živí naším emocionálním strachem a má dost síl, aby v mysli vytvářel děsivé myšlenky. Lidská mysl je energií parazita natolik posedlá, že toltécký mistr svému žákovi často říká, že on sám je parazit, protože člověk už dávno je loutkou svého osobního parazita. Strach, který dokáže parazit vyvolávat v emocionálním těle člověka, nemá hranic. Pravidla očekávání, názory, povinnosti a dohody naprogramované v mysli jinými parazity jsou nekonečným zdrojem myšlenek vytvářených strachem.

Když jeden žák pozoroval ve své mysli veškeré varianty myšlenek vytvářených strachem, prohlásil, že se nakonec jeho velké a malé obavy spojily v jednu skutečnost: „Nejsem dost dobrý, a tak budu stejně vždycky odmítán, a to především lidmi, na nichž mi záleží.“ Čím víc strachu vznikne, tím je parazit silnější. Někteří paraziti jsou tak silní, že dokáží svého člověka vmanipulovat do zlostného a násilného chování vůči sobě i ostatním lidem. Jiní paraziti jsou mírnější a vyvolávají ve svém člověku jen lehkou úzkost a zmátek.

Máme v sobě úžasný zdroj. Může se nazývat naše pravda, moudrost nebo čiré poznání. Tento zdroj je částí emocionální pravdy s níž jsme se narodili, ale během procesu přizpůsobování byla vyhnána jen proto, aby nás rodina vnímala jako hodné a přijala nás. Naše pravda je ona skutečnost, které se parazit bojí ze všeho nejvíc. Ví, že naše pravda je založena na lásce a obává se, že bude mít hlad, budeme-li ho krmit pravdou a láskou. Parazit učiní vše pro to, abychom o své pravdě pochybovali. Dostává se mu velké podpory od všech strategií a masek které před námi pilně skrývají realitu a vytvářejí naši předstírající podobu, kterou chceme potěšit ostatní lidi.

Pokud máme velkou chuť na poslední kousek čokoládového dortu, parazit nám připomene dohodu, říkající, že poslední kus máme nechat někomu, kdo ho bude možná chtít víc, než my. Použije slov, jako sobeckost a nenasytnost, aby měl jistotu, že starou dohodu neporušíme. Máme chuť na dort, ale začneme o tom pochybovat, považovat to za něco špatného, tak si ten kousek nevezmeme a parazit zase vyhrál další kolo. Tento parazit je mistrem ve vyvolávání strachu a to i v situacích, kdy se skutečně není čeho bát. Ovládá lidskou mysl natolik, že si s ní může dělat všechno, co chce. Nabízí člověku jen zúžený pohled, pouze jeden zorný úhel. A výsledkem je strach.

Čteme-li noviny a určitá zpráva v nás vyvolá pocit strachu, uvědomme si, že se do té informace dostal parazit a to prostřednictvím soustředného bodu, o němž ví, že dokáže vzbudit obavy. Využívá našich politických ideálů, strachu z násilí nebo ztotožňování se s okolním prostředím. Když sedíme v autě a svítí červená a v naší mysli se objevují děsivé myšlenky, je to parazit vytvářející si potravu. Jestliže cítíme tlak na prsou a okamžitě si představíme, že jdeme v sanitce do nemocnice, je to zas jen parazit vytvářející si potravu. Parazit je břichomluvec a dokáže říkat člověku věci, jaké by on sám nikdy neřikal.

Jedním z velkých triků parazita je ptát se někoho, co si myslí o jeho člověku. A jedním z největších triků je zřejmě otázka "Myslíte si, že jsem tlustý?" Nebo "Myslíte si, že mi to sluší?" Uvědomme si, že tyto otázky vždycky klade jeden parazit druhému a ten druhý parazit vyvolá ve svém člověku strach, že odpoví špatně a bude odmítnout. Strach je téměř jistou zárukou, že odpoví "špatně" a bude následovat odmítnutí a další strach. A člověk téměř vidí, jak se parazit usmívá. Parazit dokáže, aby se pozornost přizpůsobovala úvahám o ostatních lidech, budoucnosti a především o strachu z toho, že nás budou všichni odmítat. Je to příklad naprostého nedostatku jasného vnímání snu jiných lidí.

Toltékové říkají, že naše názory ovládají pozornost, dokud zase nezískáme zpátky osobní sílu, abychom mohli ovládat svou pozornost. A také říkají, že všechny názory, postoje, obavy, předpoklady a dohody, které náš parazit získal od jiných parazitů, z nás činí loutky v rukou parazitů tohoto světa - včetně našeho parazita.

Jakmile dokážeme oddělit "sebe" od parazita a znovu získáme kontrolu nad svou pozorností vstoupíme na cestu k osobní svobodě.

Jeden žák byl nesmírně nadšený, že bude moci jít na přednášku velmi slavného duchovního učitele, který navštívil město. Během přednášky začalo v sále plakat malé dítě. Ze začátku žák pláči nevěnoval pozornost, ale po chvíli jej to začalo rušit. "To je hrozné" pomyslel si. "Proč ta matka neodvede to dítě ven? Strašně mě to rozptyluje a určitě to ruší i všechny ostatní." Jeho mysl si začala procházet všechny chvíle v životě, kdy ho nezodpovědní lidé rušili při něčem důležitém, a on byl stále víc podrážděný. Rozhlížel se kolem sebe, aby viděl, kdo je ta protivná matka s dítětem, protože ji chtěl říci svůj názor po skončení přednášky a v mysl si začal přehrávat, co by jí řekl o jejím chování. A také si neodpustil výchovnou poznámku o tom, že kdyby byl on někdy se svými dětmi, nepřipustil by, aby nějak obtěžovaly lidi.

Najednou v sále začali lidé tleskat a on se probral ze svého rozhořčeného zasnění. Uvědomil si, že přednáška skončila a dítě s matkou ho přiměli k tomu, aby propásl celou druhou polovinu přednášky. Teď byl o to více rozhodnutý tu matku najít a sdělit jí, jak ho připravila o radost z učitelova inspirativního poselství o lásce a přijímání.

Žák vůbec nepochopil, že nevyslechnutí přednášky bylo cenou, kterou musel zaplatit za to, že ještě nedokázal ovládnout svou pozornost. Jeho názory a postoje týkající se plačícího dítěte a nezodpovědné matky, neohleduplných lidí, hrubosti a všeho ostatního, co mu jeho parazit nabídl jako reakci na danou situaci, byly ve skutečnosti tím, co mu zabránilo vyslechnout učitelovo poselství.

Žák se vrátil domů rozčilený a naštvaný "Proč se mi pořád musí dít něco takového?" říkal si v duchu. "Nic nejde snadno."

Ráno zašel za svým toltéckým učitelem, aby ho požádal o pomoc. "První věc, kterou si musíš v takové situaci uvědomit," začal učitel, "je neodsuzování sebe za to, co se stalo. Neměl jsi jinou možnost, než se tím nechat vyrušit, protože tvůj parazit stále ještě tahá za provázky tvé loutky. Není to ani dobře ani špatně, je to prostě tak. Zaměř se na názory, které ovládnou tvou pozornost, a uvědom si, co je a co není pravda."

Pak spolu zkoumali všechny staré názory a dohody žáka, které parazit předchozího večera použil. Jakmile objevili lži o "ty bys měl" a "ono by mělo" v posuzování týkajícím se matky a samotného žáka, uvolnil je žák z *mitote* (*mitote - toltécké označení změní hlasů v myslí člověka který sní, pocházející z jazyka nahuatl, kterým se mluvilo v Mexiku za časů Tolteků*) své myslí a nahradil pravdou o lásce a přijetí. Žák tehdy objevil sílu ovládnutí vlastní pozornosti. Je-li parazit vlastně nemoc myslí, pak je třeba ji vyléčit.

Nejdůležitějším rysem této nemoci je strach. Parazit vyvolává strach a živí se strachem. Jeho přežití je na strachu závislé. Vyvolává strach v lidské myslí a živí se emocemi, které následně vznikají v těle. Je možné, že jsme ohromeni schopnostmi a vytrvalostí parazita – a to jak svého vlastního, tak toho velkého nacházejícího se ve snu o této planetě. Je to živoucí sen žijící v myslí téměř všech lidí.

A na tuto nemoc je samozřejmě lék – je to láska

Každý člověk přichází na tento svět plný lásky a přijímání, a bez pocitu strachu. Každý nově zrozený člověk se touto parazitní nemocí nakazí, aby byl stejný, jako všichni ostatní. Ale tato infekce nezničí ani neutlumí lásku, která je podstatou každého bytí. Tento vliv prostě jen pohltí podstatu lidí, kteří pak zapomenou, kým vlastně jsou. Dar, který dávají toltéčtí mistři, je procitnutí člověka hledajícího poznání do pravdy o tom, jaký je z hlediska lásky a samotného života. Svým žákům říkají: "Probudte se! Trpěli jste ve strašlivém snu vytvořeném parazitem! Procitněte! Dívejte se na svět kolem sebe a ve svém nitru. Spali jste uprostřed bujarých oslav hojnosti života a jeho kouzel. Všechno kolem vás radostně tančí. Probudte se a přidejte se k tomu tanci!" Žádná část parazita nás nedokáže probudit ze snu, který sní on sám. Parazit zná jenom strach a protilátkou na strach je láska. Potřebujeme nový zdroj, duchovní bojovníka hledajícího pravdu o tom, jací jsme, který nám pomůže znovu ji nalézt. Učení starobylých tajemných škol, jako je toltécká nauka, znovu ožívají a jsou přístupná všem lidem. My sami můžeme v sobě probudit silný zdroj lásky. V našem srdci je mocný duchovní bojovník. Byl uspán starým snem a ovládl ho parazit, ale duchovní bojovník je stále tam.

Kniha Toltécké moudrosti